

ΜΙΛΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΙΓΑΙΟ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΙΜΑ

Memento

Ο υπολοχαγός Παναγιώτου, του τάγματος εθνοφυλακής Καρπάθου, βρίσκεται έξω από το φυλάκιο παρατήρησης στο βόρειο τμήμα του νησιού. Από υψόμετρο 490 μέτρων, το φυλάκιο έχει περίοπτη θέση επόπτευσης του στενού της Καρπάθου, μεταξύ του νησιού και της Ρόδου στα βορειοανατολικά. Με τα κιάλια του παρατηρεί τον ορίζοντα προς Βορρά, στα δυτικά της Ρόδου. Αυτό το πρωινό της 22ας Ιουλίου 2029, ο βοριάς έχει καθαρίσει την ατμόσφαιρα και η ορατότητα είναι καλή. Μέσα από τα κιάλια του διακρίνει αχνά τις σιλουέτες πολεμικών πλοίων, τεσσάρων ή πέντε, ίσως και περισσότερων, πιο πίσω τους δυτικά της Ρόδου.

Ο δεκαεννιάχρονος οπλίτης, Καλατζάκος, πλησιάζει τον υπολοχαγό του λαχανιασμένος.

«Κύριε υπολοχαγέ! Στο χωριό, η τηλεόραση λέει, έχουν κι άλλον έναν στόλο οι Τούρκοι πιο βόρεια, κοντά στη Λήμνο!».

Ο νεαρός εθνοφύλακας επέστρεψε από το Τρίστομο που είχε κατέβει για προμήθειες – κυρίως τσιγάρα δηλαδή. Ο υπολοχαγός, συνεχίζοντας να κοιτάζει με τα κιάλια του, απαντάει:

«Το ξέρω Καλατζάκο. Δε σου είπα να μη χαζεύεις στο καφενείο;».

«Δε χάζευα, κύριε υπολοχαγέ, απλώς έπαιζε η τηλεόραση στο μίνι μάρκετ όσο φώνιζα! Αυτά εκεί τι είναι, δικά μας ή δικά τους;».

«Δεν μπορώ να καταλάβω, είναι πολύ μακριά».

Εκείνη τη στιγμή, ακούγεται ο ήχος μαχητικών. Ένα ζεύγος αεροσκαφών διέρχεται πάνω από το σημείο τους σε χαμηλό ύψος, μετά στρίβει βόρεια προς Ρόδο. Ο υπολοχαγός προλαβαίνει να τα κοιτάξει με τα κιάλια του.

«Αυτά πάντως είναι δικά μας».

Αθήνα, 22 Ιουλίου, Ώρα 15:10:

Το ρεύμα καθόδου της λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας έχει κίνηση ως συνήθως. Κολλημένο στο αριστερό ρεύμα για αρκετή ώρα, το κυβερνητικό αυτοκίνητο φτάνει τελικά στον αριστερόστροφο σηματοδότη. Ένας αστυνομικός της ομάδας Ζ', κατεβαίνει βιαστικά από την μεγάλο κυβισμού μηχανή του και σταματάει την κίνηση στο ρεύμα ανόδου. Κάνει νόημα στο αυτοκίνητο να στρίψει αριστερά. Οι δύο εύζωνες της προεδρικής φρουράς στην είσοδο χαιρετούν στρατιωτικά, καθώς το αυτοκίνητο περνάει από μπροστά τους. Στο πίσω κάθισμα μια γυναίκα με τα μαλλιά της τραβηγμένα σε αυστηρό κότσο και γυαλιά πρεσβυωπίας χαμηλά στη μύτη, δεν τους προσέχει. Μιλάει ακατάπαυστα στο κινητό της, μάλλον σε έντονο ύφος, αφού κουνάει δεικτικά το άλλο της χέρι.

Λίγα λεπτά αργότερα περπατάει βιαστικά συνεχίζοντας να μιλάει στο κινητό, τερματίζοντας τη μια κλήση και απαντώντας αμέσως στην επόμενη. Τα τακούνια της αντηχούν στο μαρμάρινο πάτωμα του διαδρόμου. Ο πρωθυπουργός τής είχε ζητήσει να απαντήσει εκείνη στις ερωτήσεις βουλευτών της αντιπολίτευσης, καθώς δεν μπορούσε να παραστεί ο ίδιος αυτές τις κρίσιμες ώρες. Το ανέλαβε με κάποια δυσφορία, αφού έχει πολύ πιο σημαντικά πράγματα να κάνει. Έχει αργήσει. Η συζήτηση στη Βουλή ξεκίνησε στις 15:00. Περνάει την πόρτα της αίθουσας στις 15:15.

«Πείτε μας λοιπόν, κυρία υπουργέ, εφόσον ο πρωθυπουργός δεν μπόρεσε να μας τιμήσει με την παρουσία του σήμερα... Γιατί δε βρίσκονται ήδη εδώ οι Ευρωπαίοι Εταίροι μας, να συνδράμουν τη χώρα στρατιωτικά;» ρωτάει ο βουλευτής που έχει το βήμα.

Και συνεχίζει σε έντονο ύφος: «Γιατί δεν επικαλεστήκατε το άρθρο 42 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Δε γνωρίζετε ότι τους υποχρεώνει να μας υποστηρίξουν σύμφωνα με την παράγραφο 7; Ο ελληνικός λαός περιμένει μια απάντηση!».

Από τη θέση της στα έδρανα, η υπουργός Εξωτερικών στρέφει τις κόρες των ματιών της ψηλά σε ένδειξη απαξίωσης. Αναρωτιέται αν, “αυτοί οι άνθρωποι”, είναι στα αλήθεια τόσο περιορισμένης νοημοσύνης ή απλώς θεωρούν τους ψηφοφόρους τους περιορισμένης νοημοσύνης. Μάλλον και τα δύο, αποφασίζει. Βγάζει το καπάκι του κίτρινου μαρκαδόρου Stabilo και τραβάει μερικές γραμμές στο χαρτί μπροστά της. Έρχεται η σειρά της να ανέβει στο βήμα και να απαντήσει.

Ξεκινάει τελείως αντισυμβατικά, χωρίς να χαιρετη-
σει ή να προσφωνήσει κανέναν, ούτε τον πρόεδρο, ούτε
τους βουλευτές:

*«Έχω μία βοηθό στο γραφείο μου, συμπαθέστατο
κορίτσι, Ευρυδίκη τη λένε. Είναι μόλις 26 χρόνων, από-
φοιτος του τμήματος Πολιτικών Επιστημών του Πανε-
πιστημίου Αθηνών. Ουσιαστικά εκπαιδευόμενη είναι,
έχει πολύ μικρή εμπειρία».*

Στην αίθουσα επικρατεί αμηχανία. Τι είδους απά-
ντηση είναι αυτή; Η υπουργός στρέφει το βλέμμα της
προς τον βουλευτή που έκανε την ερώτηση: *«Η νεαρή
Ευρυδίκη λοιπόν, κύριε Βασιλόπουλε, παρά την απει-
ρία της, δε μου έκανε ποτέ αυτήν τη βλακώδη ερώτη-
ση που μόλις υποβάλατε εσείς!».*

Στην αίθουσα αμέσως επικρατεί πανδαιμόνιο. Ο Βα-
σιλόπουλος σηκώνεται όρθιος και ωρύεται *«Σας ζητώ
να ανακαλέσετε!»*, όσοι βουλευτές της αντιπολίτευσης
παρευρίσκονται, ανεξαρτήτως κόμματος, καταδικάζουν
φωνασκώντας. Ενώ ο πρόεδρος προσπαθεί να επανα-
φέρει την τάξη, εκείνη ξεφυλλίζει τα χαρτιά της τελείως
απαθής. Μόλις ησυχάζει κάπως η φασαρία, ο πρόεδρος
από την έδρα του ψηλά και πίσω της, συστήνει πιο ή-
πιο τόνο στην κυρία υπουργό. Εκείνη απαντά σε πολύ
γλυκό ύφος πως ο πρόεδρος έχει δίκιο, λυπάται πολύ
που παραφέρθηκε αλλά οι στιγμές για τη χώρα είναι
κρίσιμες, οι ευθύνες της μεγάλες. Ο χειριστικός της
ελιγμός έχει αποτέλεσμα, καθώς ο γηραιός πολιτικός
τής απαντά συγκαταβατικά: *«Καταλαβαίνω, κυρία υ-
πουργέ, συνεχίστε παρακαλώ».*

Η υπουργός σηκώνει τότε το χαρτί από μπροστά της

και το επιδεικνύει στους βουλευτές: «Αυτό εδώ είναι το άρθρο 42». Στρέφει το χαρτί στην πίσω πλευρά που είναι άδειο: «Μία σελίδα όλο κι όλο, όπως βλέπετε».

Στη συνέχεια, δείχνει το κομμάτι που έχει υπογραμμίσει με τον κίτρινο μαρκαδόρο: «Αυτή είναι η παράγραφος 7 την οποία επικαλείστε, κύριε Βασιλόπουλε. Τέσσερις γραμμές, τρεισήμισι για την ακρίβεια».

Η υπουργός φέρνει το χαρτί μπροστά της, φοράει τα γυαλιά της και αρχίζει να διαβάζει:

«Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος δεχθεί ένοπλη επίθεση στο έδαφός του...».

Διακόπτει και σηκώνει το βλέμμα της πάλι προς τον Βασιλόπουλο: «Πρώτον, δεν έχουμε δεχτεί επίθεση αυτήν τη στιγμή ώστε να το επικαλεστούμε».

Συνεχίζει να διαβάζει: «τα άλλα κράτη μέλη οφείλουν να του παράσχουν βοήθεια και συνδρομή με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους...».

Σηκώνει και πάλι το βλέμμα της: «Δεύτερον, που έχουν στη διάθεσή τους. Είναι γραμμένο έτσι, ώστε ο οποιοσδήποτε να μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έχει μέσα στη διάθεσή του, αφού όλα τα μέσα του είναι επιφορτισμένα με την ασφάλεια της χώρας του. Πάμε και παρακάτω όμως».

Επιστρέφει το βλέμμα της στο χαρτί: «...σύμφωνα με το άρθρο 51 του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών».

Ξανακοιτάζει τους βουλευτές της αντιπολίτευσης: «Τρίτον. Σα να μην έφτανε η ασάφεια και η πλαδαρότητα του κειμένου μέχρι τώρα, επικαλείται τον καταστατικό χάρτη του ΟΗΕ. Ενός ακόμα πιο ασαφούς κει-

μένου, του εντελώς αναρμόδιου για προληπτική δράση ΟΗΕ. Και τέλος, αυτό είναι το καλύτερο...».

Επιστρέφει το βλέμμα της στο χαρτί και διαβάξει την τελευταία πρόταση του κειμένου: «Αυτό δεν επηρεάζει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της πολιτικής ασφάλειας και άμυνας ορισμένων κρατών μελών».

«Με λίγα λόγια, κύριε Βασιλόπουλε, η Γερμανία μπορεί να προφασιστεί λόγους πολιτικής εσωτερικής ασφάλειας, πχ. τα εκατομμύρια Γερμανών πολιτών τουρκικής καταγωγής, η Βρετανία τις βάσεις της στην Κύπρο, η Ιταλία τις συμφωνίες αμυντικής βιομηχανίας με την Τουρκία κ.ο.κ.. Το άρθρο 42 είναι επί της ουσίας κενό γράμμα. Σας διαβεβαιώνω πως η κυβέρνηση επενδύει τον χρόνο και τους πόρους της, τούτες τις κρίσιμες ώρες, σε πιο ουσιαστικά θέματα».

Κωνσταντινούπολη, 25 Ιουλίου, Ώρα 08:50:

Στην ευρωπαϊκή πλευρά της πόλης, ο αυτοκινητόδρομος İstanbul Çevre Yolu¹ όπως κάθε μεσημέρι είναι γεμάτος αυτοκίνητα και φορτηγά που κινούνται με μεγάλη ταχύτητα στα τμήματα που δεν είναι μποτιλιαρισμένα. Ανάμεσά τους, ένα πολυτελές μαύρο αυτοκίνητο, μεγάλου κυβισμού με αδιαφανή παράθυρα, κινείται με ανατολική κατεύθυνση προς τον Βόσπορο. Ο επιβάτης στο πίσω κάθισμα, ένας ψηλός εξηντάρης άνδρας, παρακολουθεί ένα βίντεο στο tablet του. Είναι μαγνητοσκόπηση μιας πρόσφατης ομιλίας ενός αναλυτή, γνωστού think tank στο αμερικανικό πεντάγωνο. Η ομιλία πραγματοποιήθηκε κεκλεισμένων των θυρών και η μα-

1. Περιφερειακός

γνητοσκόπηση δε δημοσιοποιήθηκε. Ο ομιλητής στέκεται στην κορυφή μίας αμφιθεατρικής αίθουσας και απευθύνεται σε ένα μικρό, αλλά επιλεγμένο κοινό:

«Όπως γνωρίζετε, ενώ κοντεύει να τελειώσει η δεκαετία του 2020, οι διεθνείς τιμές ενέργειας παραμένουν υψηλές διεθνώς. Η εξόρυξη των κατ' εκτίμηση μεγάλων κοιτασμάτων που βρίσκονται κάτω από τη θάλασσα του Αιγαίου και της Ανατολικής Μεσογείου, αποτελεί μια οικονομικά βιώσιμη επένδυση. Οι δύο ανταγωνίστριες χώρες στην περιοχή, φαίνεται πως είναι πλέον διατεθειμένες να αναμετρηθούν πολεμικά για αυτό. Ιδιαίτερα η οικονομία της Τουρκίας δεν έχει ανακάμψει με την πάροδο των ετών, κάθε άλλο. Η αναγκαστική απομάκρυνσή της από τη Ρωσία μετά τον πόλεμο της Ουκρανίας, έχει βελτιώσει κάπως τα προσχήματα στις σχέσεις της χώρας με τις ΗΠΑ, ωστόσο, η οικονομία της Τουρκίας που ούτως ή άλλως αντιμετώπιζε θεμελιώδη προβλήματα, δέχτηκε ένα επιπλέον ισχυρό πλήγμα. Ο τουρκικός λαός στενάζει από τη συνεχιζόμενη ανέχεια και οι ηγέτες της χώρας αδυνατούν να τον τιθαλεύσουν, όπως έκανε επί καιρώ ο αριστοτέχνης απελθών πρόεδρος Ερντογάν. Ο νυν πρόεδρος της χώρας και το κόμμα του CHP, δεν έχουν προλάβει να εδραιωθούν στην εξουσία μετά από τόσα χρόνια διακυβέρνησης του ισλαμιστικού ΑΚΡ. Πρέπει να είναι προσεκτικός στην επαναπροσέγγισή του με τη Συμμαχία². Οι εθνικιστικές φωνές πληθαίνουν από παντού. Σχεδόν όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας, κοσμικοί, ισλαμιστές, ακροδεξιοί, ακόμα και οι πιο μετριοπαθείς αριστεροί, υιοθετούν όλο και περισσότερο εθνι-

2. NATO

κιστική ρητορική για να επιβιώσουν πολιτικά. Η χώρα χρειάζεται, περισσότερο από ποτέ, άμεση εισροή ρευστού στην οικονομία και εκτόνωση της συσσωρευμένης λαϊκής οργής».

Ο ομιλητής πίνει μια γουλιά νερό και προχωράει στην επόμενη διαφάνεια:

«Η Ελλάδα από την άλλη, παρακολουθεί τις εξελίξεις με σχετική αυτοσυγκράτηση έως τώρα. Δεν έχει επεκτείνει τα εθνικά της ύδατα στα 12 ν.μ. ούτε έχει προχωρήσει σε εκμετάλλευση κοιτασμάτων, μη θέλοντας να φανεί πως διαταράσσει τις ισορροπίες στη νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO. Κύριο μέλημα της χώρας τα προηγούμενα χρόνια ήταν η ανάκαμψη της οικονομίας που δοκιμάστηκε επί σειρά ετών από τις πανδημίες και την ενεργειακή κρίση. Ο επανεξοπλισμός στις αρχές της δεκαετίας του 2020, επιβάρυνε ακόμα περισσότερο το δημόσιο χρέος της χώρας. Το πολιτικό περιβάλλον είναι πιο σταθερό. Έτσι, η παρούσα κυβέρνηση ακολουθεί μετριοπαθή στάση. Δε χρειάζεται να καταφύγει σε εμπρηστικό λόγο για να στηριχθεί στο εσωτερικό. Προς το παρόν τουλάχιστον».

Η επόμενη διαφάνεια έχει τίτλο: «Οι Ένοπλες Δυνάμεις των δύο χωρών». Ο ομιλητής συνεχίζει:

«Τα τελευταία χρόνια, το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό (ΠΝ) έχει ενισχυθεί από 3 υπερσύγχρονες γαλλικές φρεγάτες FDI HN, των 32 πυραύλων Aster 30 εκάστη. Στη μία έχει τοποθετηθεί ήδη το νέο σύστημα ECM, άλλη μια βρίσκεται στον ναύσταθμο για την εγκατάστασή του, ενώ η τρίτη είναι επιχειρησιακή μεν, αλλά δε διαθέτει ακόμη ECM – το πρόγραμμα άργη-

σε να ξεκινήσει, καθώς οι διαπραγματεύσεις με τους Γάλλους για την τιμή του ήταν χρονοβόρες. Το ΠΝ ενισχύθηκε επίσης με 4 νέες κορβέτες, κυρίως ανθυποβρυχιακού προσανατολισμού, οι οποίες ναυπηγήθηκαν όλες στο εξωτερικό και παραδόθηκαν εντός πενταετίας. Τέλος, το ΠΝ έχει εκσυγχρονίσει τις φρεγάτες MEKO 200 με νέα ηλεκτρονικά, και λειτουργεί ακόμη 5 από τις 10 γερασμένες Ολλανδικές φρεγάτες S – οι υπόλοιπες 5 παροπλίστηκαν και αρκετός εξοπλισμός τους κανιβαλίστηκε για ανταλλακτικά.

Το Τουρκικό Ναυτικό (TN) από την άλλη, έχει την αριθμητική υπεροπλία. Έχει παραλάβει 3 από τις 4 νέες φρεγάτες κλάσης Istanbul, οι οποίες μαζί με τις 4 κορβέτες Ada αποτελούν τα πιο σύγχρονα πλοία του. Οι υπόλοιπες κύριες μονάδες επιφανείας, είναι επίσης σχετικά γερασμένες – 8 MEKO 200 και 8 G-Class (πρώην αμερικανικές O.H. Perry). Ωστόσο, οι μισές είναι αναβαθμισμένες με σύγχρονα ηλεκτρονικά, κελιά κάθετης εκτόξευσης (VLS) και αντιαεροπορικούς πυραύλους. Το «διαμάντι του στέμματος» του TN, όμως, ακούει στο όνομα TCG “Anadolu”. Είναι το πλοίο αμφίβιων επιχειρήσεων (LHD) του τουρκικού στόλου που εξήλθε πρόσφατα των στενών του Βοσπόρου, έμφορτο με 10 οπλισμένα, μη-επανδρωμένα αεροχήματα (MEA) και 10 ελικόπτερα S-70 Seahawk και AH-1W Super Cobra. Τέλος, το TN διαθέτει ήδη 3 από τα 6 συνολικά υπερσύγχρονα υποβρύχια αναερόβιας πρόωσης, γερμανικής σχεδίασης Type 214, σε αντιστάθμιση των 4 ελληνικών υποβρυχίων του τύπου (συν 1 αναβαθμισμένο, παλαιότερο).

Στον αέρα, η ελληνική Πολεμική Αεροπορία (ΠΑ) απολαμβάνει σημαντικό πλεονέκτημα καθώς δεν υστερεί σημαντικά σε αριθμούς, αλλά υπερέχει ποιοτικά του αντιπάλου. Διαθέτει 24 μαχητικά Rafale με πυραύλους Meteor, τα οποία δεν αντιμετωπίζονται με αξιώσεις από κανένα μαχητικό της Τουρκικής Αεροπορίας (ΤΑ). Οι οικονομικές δυσκολίες δεν επέτρεψαν στους Έλληνες την αγορά περισσότερων Rafale όπως ήταν ο αρχικός σχεδιασμός, παρά μόνο την αναβάθμιση του συνόλου των F-16 στο επίπεδο V και την αγορά αρκετών σύγχρονων όπλων κρούσης. Επιχειρούν επίσης ακόμη, τα περίπου 20 Mirage 2000-5 Mk II. Κατά τα άλλα η χώρα συμμετέχει μεν στο πρόγραμμα F-35, ωστόσο οι καθυστερήσεις των πληρωμών έδωσαν προτεραιότητα στα αεροσκάφη άλλων εταιρών. Οι πρώτοι Έλληνες χειριστές αναμένονται στη βάση Luke αργότερα φέτος. Τα πρώτα αεροσκάφη θα βρεθούν στην Ελλάδα σε 2 χρόνια και η επιχειρησιακή τους ετοιμότητα θα είναι ακόμη αργότερα.

Η Τ.Α. από την άλλη, δεν έχει καταφέρει να αγοράσει νέα αεροσκάφη ή να εκσυγχρονίσει τα 230 γερασμένα F-16 της, ένεκα των δυσκολιών στις σχέσεις της με τις ΗΠΑ, αλλά και της παραπαίουσας οικονομίας της. Έχει όμως επενδύσει στην αγορά μιας δεύτερης πυροβολαρχίας αντιαεροπορικών πυραύλων S-400, σε αντιαεροπορικές συστοιχίες μικρής και μέσης εμβέλειας τοπικής ανάπτυξης και σε έναν τεράστιο αριθμό UCAVs, που υπολογίζονται σε 400-500, με πλήρη φόρτο όπλων.

Στον Στρατό Ξηράς δεν έχουν υπάρξει θεαματι-

κές εξελίξεις εκατέρωθεν. Έτσι, οι τουρκικές δυνάμεις εξακολουθούν να απολαμβάνουν ένα ποσοτικό, αλλά και ποιοτικό πλεονέκτημα, λόγω της πολεμικής εμπειρίας τους σε διάφορα μέτωπα τα τελευταία χρόνια».

Πριν προχωρήσει στην επόμενη διαφάνεια, ο ομιλητής δέχεται μια ερώτηση από το κοινό. Ο άνδρας που παρακολουθεί τη μαγνητοσκόπηση μέσα στο αυτοκίνητο, δεν μπορεί να ακούσει την ερώτηση, καθώς δεν υπήρχε μικρόφωνο εκεί πίσω. Ακούει όμως την απάντηση του ομιλητή:

«Πιστεύουμε πως οι παραδόσεις από τη Ρωσία συνεχίστηκαν μυστικά τα προηγούμενα χρόνια, παρά τις σχετικές δεσμεύσεις της Τουρκίας απέναντι στη συμμαχία. Υπάρχουν δορυφορικές φωτογραφίες που δείχνουν ασκήσεις πλήρους ανάπτυξης του συστήματος σε επίπεδο συντάγματος, με 96 σωλήνες έτοιμους για βολή».

Ο ομιλητής κάνει μια μικρή παύση, μάλλον για να ακούσει το δεύτερο σκέλος της ερώτησης. Πολύ σύντομα γνέφει καταφατικά και απαντάει:

«Ναι, πιστεύουμε πως πολλοί από τους σωλήνες περιέχουν τον εξαιρετικά φονικό πύραυλο 40N6E, εμβέλειας 400 χλμ.».

Κρίση και κλιμάκωση

«Από τις αρχές αυτού του μήνα³, καθώς ανεβαίνουν οι θερμοκρασίες στην περιοχή, ανεβαίνει επίσης ο υδράργυρος στις σχέσεις των δύο χωρών. Η Άγκυρα έστειλε για άλλη μια φορά ερευνητικά πλοία στο νότιο Αιγαίο. Οι NAVTEX από τις δύο χώρες, διαδέχτηκαν η μία την άλλη στοχεύοντας σε αλληλοακύρωση. Το ΠΝ παρακολουθούσε αρχικά τις κινήσεις του τουρκικού στολίσκου με μόλις 2 μικρές μονάδες στην περιοχή, μια πυραυλάκατο και μια κανονιοφόρο. Άλλωστε, αυτές οι πλίες των τουρκικών ερευνητικών και πολεμικών πλοίων, έχουν γίνει ρουτίνα πλέον.

Όμως, αυτήν τη φορά, οι Τούρκοι δεν περιορίστηκαν απλώς σε σεισμικές έρευνες σε διεθνή ύδατα και διαφιλονικούμενη ΑΟΖ. Σε απόσταση μόλις 10 ν.μ. από το μεγάλο ελληνικό νησί της Ρόδου και συνοδευόμενο από τουρκικά πολεμικά, το ΤΡΑΟ “Yavuz” πόνησε το γεωτρύπανό του. Οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ελλάδας, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, ετέθησαν σε αυξημένη επιφυλακή, οι άδειες του προσωπικού ανακαλέστηκαν και η ελληνική κυβέρνηση έστειλε διπλωματικά διαβήματα προς πάσα κατεύθυνση. Μέσα σε

διάστημα δύο εβδομάδων η κρίση κλιμακώθηκε επικίνδυνα. Οι στόλοι των δύο χωρών βρίσκονται σχεδόν σύσσωμοι στο Αιγαίο, ο ένας απέναντι από τον άλλο. Η απευθείας επικοινωνία Αθήνας-Άγκυρας έχει καταρρεύσει. Εμείς⁴ και η Γερμανία συστήνουμε φυσικά αυτοσυγκράτηση και στις δύο πλευρές.

Η Αθήνα επικαλέστηκε το Σύμφωνο Αμοιβαίας Αμυντικής Συνδρομής με τη Γαλλία. Ο νέος Γάλλος πρόεδρος υποχρεώνεται από την υπογραφή του προκατόχου του να απαντήσει θετικά, όμως οι γαλλικές ναυτικές δυνάμεις θα χρειαστούν περίπου 35 ημέρες για να προετοιμαστούν, να αποπλεύσουν και να καταφθάσουν. Καθώς τα τουρκικά πρωτοσέλιδα απαιτούν να δοθεί ένα καλό μάθημα στους Έλληνες, η Αθήνα θεωρούμε πως έχει συνειδητοποιήσει ότι, στην πραγματικότητα, είναι μόνη της».

Ο άνδρας πατάει pause στην αναπαραγωγή του βίντεο και κοιτάζει μια στιγμή έξω από το παράθυρο. Το αυτοκίνητο έχει βγει από τον περιφερειακό αυτοκινητόδρομο και κινείται μέσα στην πόλη. Σε λίγο θα φτάσει στον προορισμό του. Ρωτάει τον οδηγό του αν ειδοποίησε ότι φτάνουν. Ο οδηγός επιβεβαιώνει πως τον περιμένουν. Ο άνδρας πατάει πάλι play. Η επόμενη διαφάνεια έχει τίτλο: “Η αντιπαράθεση των στόλων”.

«Το TN, στις αρχές Ιουλίου, είχε φροντίσει να είναι διαθέσιμο επιχειρησιακά το TCG “Anadolu”, αλλά και το μεγαλύτερο μέρος του στόλου. Έτσι, χώρισε τις μονάδες του σε δύο Ομάδες Μάχης Επιφανείας (OME): Την OME#2 South, που εξήλθε από το ναύσταθμο της Σμύρνης και υποστηρίζει τα τουρκικά γεωτρύπανα

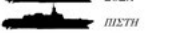

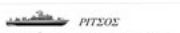
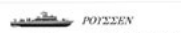
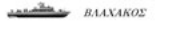

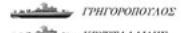
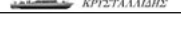
4. ΗΠΑ

στο νότιο Αιγαίο, και την OME#1 North, που εξέρχεται τώρα και αυτή των Στενών, με νοτιοδυτική κατεύθυνση και άγνωστες προθέσεις. Αυτή η βόρεια Ομάδα Μάχης περιλαμβάνει το TCG “Anadolu” ως ναυαρχίδα της».

	T.N. OME #1 North	T.N. OME #2 South	T.N. Εφεδρείες και Μαύρη Θάλασσα
Istanbul Class			
MEKO200 TRII			
MEKO200 TRII			
MEKO200 TRI			
G-Class (OH Perry)			
G-Class (OH Perry)			
TCG Anadolu			
Ada Class			
Ada Class			

Πίνακας 1: Κύριες μονάδες επιφανείας TN, 2029.

«Ο ελληνικός στόλος έχει χωριστεί επίσης σε δύο OME, η μια με εντολή τη στενή παρακολούθηση των τουρκικών γεωτρύπανων και πολεμικών μεταξύ Σητείας και Ρόδου, ενώ η δεύτερη έσπευσε βόρεια να συναντήσει την τουρκική Ομάδα Μάχης που βγήκε στο Αιγαίο από τον Βόσπορο. Οι Έλληνες δεν έχουν διαθέσιμη μια από τις 3 φρεγάτες FDI, στην οποία εκτελούνται εργασίες τοποθέτησης ECM, ενώ σε μια πυραυλάκατο κλάσης Ρουσσέν και μια φρεγάτα S εκτελούνταν επίσης εργασίες συντήρησης όταν ξέσπασε η κρίση. Μια κορβέτα, δύο πυραυλάκατοι Ρουσσέν και μια MEKO κρατιούνται ως εφεδρείες στους ελληνικούς ναυστάθμους Σαλαμίνας και Σούδας».

	Π.Ν. OME #1 North	Π.Ν. OME #2 South	Π.Ν. Εφεδρείες, περιπολίτες, συντήρηση
Φ/Γ FDI HN	 ΚΙΜΩΝ	 ΦΟΡΜΙΩΝ	 ΝΕΑΡΧΟΣ
Φ/Γ ΜΕΚΟ200 UPG	 ΣΑΛΑΜΙΣ	 ΨΑΡΑ	 ΣΠΕΤΣΑΙ
Φ/Γ S	 ΛΙΜΝΟΣ	 ΕΛΛΗ	 ΝΑΡΑΡΙΝΟ
	 ΛΙΡΙΑΣ	 ΑΙΓΑΙΟΝ	
K/B GOWIND	 ΔΟΣΑ	 ΤΟΛΜΗ	 ΝΙΚΗ
	 ΠΙΣΤΗ		
ΤΠΚ ΡΟΥΣΣΕΝ	 ΔΑΝΟΛΟΣ	 ΡΥΣΣΟΣ	 ΡΟΥΣΣΕΝ
	 ΒΑΛΧΑΚΟΣ	 ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ	 ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ
			 ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΔΗΣ

Πίνακας 2: Κύριες μονάδες επιφανείας ΠΝ, 2029.

«Οι τελευταίες ημέρες περνούν με διαρκώς αυξανόμενη ένταση. Το τουρκικό γεωτρύπανο συνεχίζει ανενόχλητο τις εργασίες του, ενώ οι στόλοι παραμένουν σε απόσταση βολής και επιδίδονται σε αλλαγές θέσεων σκακιστικής φύσης. Στον αέρα, η ΠΑ διαθέτει ζεύγη μαχητικών Rafale και F-16V σε αποστολές CAP πάνω από τις δύο περιοχές αντιπαράθεσης επί 24ώρου βάσεως. Πιστεύουμε πως αν και οι διαθεσιμότητες των ελληνικών μαχητικών προς το παρόν βγαίνουν, αυτό μάλλον επιτυγχάνεται οριακά. Το προσωπικό εδάφους των μοιρών θα πρέπει να συσσωρευτεί εξάντληση από τις ολονύκτιες βάρδιες για επανεξυπηρέτηση των αεροσκαφών σε τόσο παρατεταμένες επιχειρήσεις. Λογικά, οι Έλληνες διοικητές λογαριάζουν συνεχώς πώς θα κρατήσουν όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους και μηχανές διαθέσιμες για την περίπτωση πολέμου».

«Ταυτόχρονα, η ΤΑ είναι άφαντη. Στις περιπολίες τους, οι χειριστές των μαχητικών της ΠΑ, μάλλον εγκλωβίζουν αναρίθμητα ίχνη από Τουρκικά UCAVs (οπλισμένα ΜΕΑ), αλλά κανένα αεροσκάφος. Τα ελληνικά Rafale με το εξαιρετικά ισχυρό ραντάρ τους εντοπίζουν σπάνια κάποιο αεροσκάφος υψηλής αξίας της ΤΑ, δηλαδή ιπτάμενα ραντάρ και τάνκερ, ανατολικά μέσα στην τουρκική ενδοχώρα. Όταν αντιλαμβάνονται τον εντοπισμό, παρατηρούμε πως τα τουρκικά αεροσκάφη υποχωρούν ακόμα ανατολικότερα. Είναι προφανές πως η ΤΑ έχει παραχωρήσει τον αέρα προσωρινά, από το φόβο των ισχυρών όπλων της ΠΑ ωστόσο, σε αντίθεση με τους Έλληνες, κάνει συντήρηση δυνάμεων».

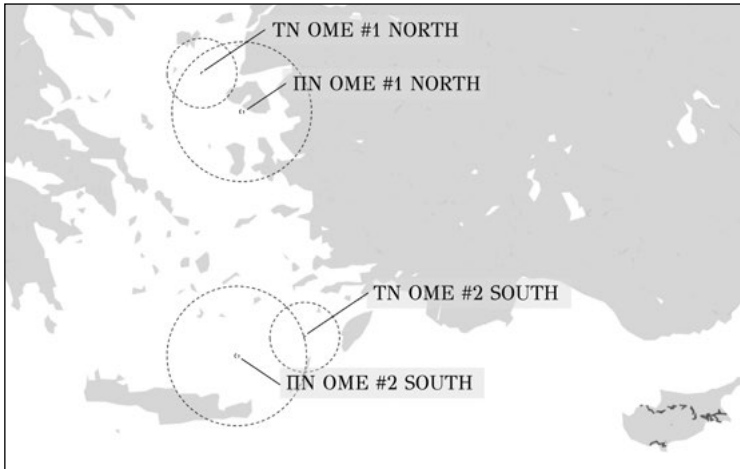
«Κάπου κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας βρίσκονται τα τουρκικά υποβρύχια. Κανείς δεν γνωρίζει πού ακριβώς. Ούτε τα ελληνικά. Τα πληρώματα έχουν διακόψει κάθε επικοινωνία με την επιφάνεια εδώ και μέρες. Προφανώς έχουν λάβει θέσεις και περιμένουν. Οι θέσεις των δύο στόλων έχουν αυτήν τη στιγμή ως εξής...».

Ο άνδρας προχωράει το βίντεο γρήγορα, καθώς δεν απομένει αρκετός χρόνος μέχρι να φτάσει στον προορισμό του. Σταματάει σε ένα σημείο όπου η οθόνη πίσω από τον ομιλητή γράφει με μεγάλα γράμματα: “Τι προβλέπουμε”:

«Πιθανότητα θερμού επεισοδίου: Πολύ μεγάλη».

«Πιθανότητα εκτεταμένου πολέμου: Μέτρια».

«Νίκη σε τακτικό επίπεδο: Αμφίροπο. Οι Έλληνες έχουν υπεροπλία στον αέρα, όμως οι Τούρκοι μπορούν

Εικόνα 1: Οι θέσεις των στόλων, απόγευμα 25ης Ιουλίου 2029. Οι κύκλοι γύρω από τις τέσσερις Ομάδες Μάχης Επιφανείας (OME) συμβολίζουν την αντιαεροπορική ομπρέλα ακτίνας 100χλμ για τον Aster 30 και 50χλμ για τους ESSM.

να την ακυρώσουν σε μεγάλο βαθμό, επιβάλλοντας κατά τόπους no-fly-zones με την αεράμυνά τους. Έτσι, η υπεροπλία τους σε οπλισμένα ΜΕΑ θα είναι δύσκολο να αντιμετωπισθεί από τους Έλληνες. Η Τουρκία ωφελείται από ένα θερμό επεισόδιο, ενώ η Ελλάδα θα προσπαθεί να το αποφύγει. Αν συμβεί επεισόδιο, ωστόσο, οι όροι αντιστρέφονται. Οι Έλληνες θα έχουν συμφέρον να γενικεύσουν τη σύρραξη σε όλα τα μέτωπα ώστε να ανταποδώσουν τυχόν απώλειες, ενώ οι Τούρκοι θα θέλουν το αντίθετο: Να κρατήσουν την κρίση σημειακή, ώστε να επιτύχουν τους στόχους τους σε κάποιο θέατρο που θα έχουν απομονώσει και θα ελέγχουν».

«Γι' αυτό, η πρόβλεψή μας για νίκη σε επίπεδο στρατηγικών επιδιώξεων είναι... Τουρκία».

Ο άνδρας με τα πυκνά γκριζα μαλλιά σταματάει το βίντεο. Το αυτοκίνητο κινείται επί της παραλιακής οδού, διασχίζοντας το Yenikoy, με τη θάλασσα δεξιά του και τα προνομιούχα εστιατόρια αριστερά. Μόλις ο οδηγός στρίβει αριστερά στην ανηφορική οδό Kalender, ο άνδρας στο πίσω κάθισμα διαγράφει το βίντεο. Αδειάζει τον κάδο διαγραμμένων και κλειδώνει το tablet με κωδικό. Λίγες στιγμές αργότερα, μια πύλη με μεταλλικά κάγκελα ανοίγει και το αυτοκίνητο εισέρχεται στο εσωτερικό του συμπλέγματος, περνώντας δίπλα από μια σειρά από τουρκικές σημαίες που ανεμίζουν στους ιστούς τους και μία ταμπέλα που γράφει T.C. Cumhurbaşkanlığı Huber Köşkü. Ο Τούρκος πρόεδρος αναμένει τον άνδρα για κατ' ιδίαν συνάντηση στο προεδρικό μέγαρο. Έχουν πολλά να συζητήσουν.

Βγαίνοντας από το αυτοκίνητο, ο ψηλός καλοντυμένος άνδρας με το δαχτυλίδι από το πανεπιστήμιο του Harvard, δίνει το tablet στον οδηγό και του λέει: «Burak θα αργήσω. Όσο με περιμένεις, σε παρακαλώ πήγαινε το για πρωτόκολλο καταστροφής. Μην τους το αφήσεις όμως, να το καταστρέψουν μπροστά σου».

Ο οδηγός απαντάει «*evet efendim*», κλείνει την πόρτα του επιβάτη, παίρνει το tablet και επιστρέφει στη θέση του οδηγού.

Νότιο Αιγαίο, 25 Ιουλίου, Ώρα 17:45:

Στη γέφυρα της φρεγάτας “Σαλαμίς”, η σημαιοφόρος Αντωνοπούλου λαμβάνει άδεια από τον κυβερνήτη να